

Російські авто коштіватимуть на тисячу доларів дорожче

Російські автомобілі коштіватимуть для українців на кілька тисяч доларів більше після того, як Україна прийме рішення про введення утилізаційного збору на товари російського автопрому, передають УНН. Кожен легковик коштіватиме в середньому на 1000 доларів дорожче, а вантажівка — на 20 тисяч доларів.

Болгарія не вступатиме в єврозону через кризу

Болгарія відклала плани щодо вступу в єврозону через фінансову кризу, що триває в регіоні. Про це повідомляє The Wall Street Journal із посиланням на слова міністра фінансів країни Симеона Дянкова. За його словами, зараз немає вигоди від вступу в єврозону, це призведе лише до витрат. Він зазначив, що правила гри в єврозоні постійно змінюються, тож приєднання до неї Болгарії буде «дуже ризикованим». «Наш народ хоче знати, чи не доведеться нам рятувати когось від дефолту», — заявив Дянков.

93%

стільки українських водіїв користуються мобільними телефонами без гарнітури під час руху автомобіля. Такі дані були отримані в результаті опитування, проведеного сайтом AUTO.gia.ua.

У Володимирі-Волинському розкрадають залишки військового містечка

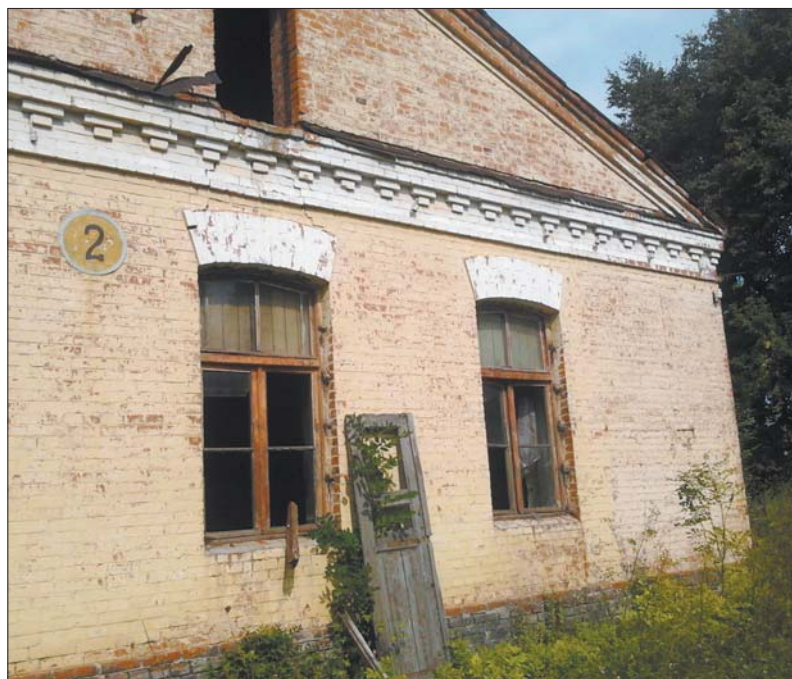
Кілька сотень військових містечок по цілій Україні пустують і лишаються недоторканими. Оразу після реформи в збройних силах, яку провели добрий десяток років тому, їх можна було використати як житло для тих же військових чи як офісні приміщення. Щороку вони стають усе більше непридатними для використання. Така ситуація склалася й у Володимирі-Волинському — 25 гектарів землі з напівзруйнованими будівлями простоюють у самісінькому центрі міста. Ні здати в оренду, ні відбудувати їх міська влада не має законних підстав.

Раніше у Володимирі-Волинському дислокувалися військові з'єднання, зокрема танковий полк. Після реформування вийшло так, що практично центральна частина міста площею 25 гектарів перетворилася на пустир. Покинуті казарми, яким більше ста років, заросла бур'янами територія аж ніяк не додають туристичної привабливості Княжому граду.

Оразу після реформ ми хотіли, щоб військові передали цю територію у власність міста, — розповів «Відомостям» міський голова Володимира-Волинського Петро Саганюк. — Це логічно. Але проблема в тому, що земля їм була надана у довготермінову оренду. Коли закінчиться ця оренда? Коли військові припинять своє існування... Документів на право постійного користування землею у них немає, податків за землею військовики не платять, від цього втрачає міська казна.

Куди б не зверталася міська рада, у відповідь приходять лише одні й ті самі відповіді, мовляв, ще не на часі, майно, ймовірно, буде реалізовуватися.

В останньому листі-відповіді від Міністерства оборони читаємо: «...фонди військових містечок №1 частково та №5 повністю у Володи-

мирі-Волинському включені до Переліку нерухомого військового майна Збройних сил України, яке може бути відчужено».

Далі йдеться про таке: «Військові містечка, рухоме та нерухоме майно, відповідно до Порядку вилучення і передачі військового майна Збройних сил, можуть передаватися безоплатно у комунальну власність у разі невиключення до переліку військового майна, яке підлягає відчуженню». Крім того, майно «може безоплатно передаватися у власність територіальних громад, якщо воно не менше як два рази пропонувалося до продажу конкурентними способами приватизації, але не було реалізоване». Зрозуміло, що зробити це міська влада не може.

Складається парадоксальна ситуація: виставляти на продаж вій-

ськове містечко Міністерство оборони не поспішає, але й передати 25 гектарів цінної для міста землі у комунальну власність не збирається.

— Та хто купить тепер ті казарми? — зазначає Петро Данилович. — Якби нам їх віддали відразу, коли вони мали більш-менш пристойний вигляд, можна було б думати про те, щоб розмістити в одній із них районний відділ міліції. Деякі приміщення можна було б використати під житло. А за останні десять років казарми опинилися в такому стані, що їх навряд чи вже хтось захоче придбати.

«Відомості» з'ясували, що на квартирному обліку у Володимирі-Волинському перебуває 370 родин військових. Мер Саганюк каже, що навіть якщо вдалося переобладнати приміщення під квартири для двох

десятьків сімей, це вже було б великим кроком. Не виключає міський голова й можливості розділити територію містечка на ділянки під забудову для військових. Проте одного лише бажання міської влади виявилось замало.

— Були спроби вилучити цю землю на сесії міської ради, та прокуратура накладла протест, і військові відсуджували її, — каже Саганюк.

У якому стані перебувають колишні казарми, «Відомості» побачили на власні очі. Територія полішеного військового містечка огорожена парканом, від якого залишилися одні стовпи. Дарма що то військова територія — ласі до легкої наживи, якби їхня воля, розібрали б ті казарми за лічені дні. Двоповерхові будівлі швидше нагадують будинок із привидами: вікна вибиті, затягнуті павутиною, стіни вражені грибок, підлогу розікрали, дах протікає. Неприємне враження справляють купи побутового сміття, яке городяни викидають поблизу казарм. А з приміщення колишнього військового проросла береза заввишки у кілька поверхів.

До слова, є на території Володимира-Волинського ще кілька колишніх казарм, які вдалося передати у комунальну власність міста з проголошенням незалежності. Вони не простоюють: в одній навчаються студенти медичного коледжу, іншу переобладнали під склади меблевої фабрики, а ще в одному приміщенні незабаром запрацює невеличкий готель.

— Не можу сказати, що позиція Міністерства оборони радикально міняється, — пояснив «Відомостям» головний спеціаліст відділу взаємодії з правоохоронними органами та оборонної роботи апарату Волинської ОДА Віктор Шрамко. — Вони дотримуються однієї лінії останні роки сім — не віддавати військові містечка задарма. Є велика різниця,

що продати їх із аукціону, а що безплатно віддати у комунальну власність. В області є чотири невеличкі військових містечка та ще кілька невеличких, але є свої підводні течії, які гальмують процедуру передачі їх місту.

Він порекомендував досягти домовленостей із Міністерством оборони, бо лише одними листами, а тим паче на місцевому рівні, проблеми не вирішити. Для прикладу пан Шрамко нагадав ситуацію з луцькими прикордонниками. Мовляв, для них територія військового містечка була завеликою, вони хотіли частину відчужити, а завдяки тому, що мають кваліфіковану юридичну групу, їм вдалося віднайти механізми та домовитися про це з центральним керівництвом.

Ірина КОСТЮК

Береза проросла із приміщення військового містечка

Чорнобильці вимагають виплатити їм нараховані пенсії

Минулого тижня жителі Маневського району перекирили міжнародну трасу Ковель — Київ, аби привернути увагу влади до проблем чорнобильців. Людей справедливо турбує те, що Пенсійний фонд, незважаючи на рішення судів, призупинив виплату законно нарахованих пенсій, посилаючись на брак коштів у бюджеті.

— Мені, депутату обласної ради, — говорить безпосередній учасник мітингу Анатолій Грицюк, — як нікому близькі проблеми чорнобильців. Ще будучи головою Волинської обласної ради, я намагався разом із депутатським корпусом тримати на контролі питання вчасного забезпечення цієї категорії населення пенсією, отриманням безкоштовних путівок на лікування, належного медичного обслуговування на місцях. Адже не секрет, що саме серед цих людей найбільше тих, хто потребує державної допомоги. Я перекона-

Депутат обласної ради Анатолій Грицюк серед мітингувальників

бильців України справа не зрушиться з місця.

Мітингувальники прийняли звернення до Президента. У людей є надія, що, можливо, зараз, коли триває передвиборча кампанія та направлено вліво роздаються кошти під різні президентські ініціативи, уряд у особі Азарова зверне увагу на чорнобильців — їм виплатять їхні пенсії у повному обсязі.

Звернення

Президенту України Віктору Федоровичу Януковичу жителів Маневського, Любешівського, Камінь-Каширського

районів Волинської області

Ми, діти війни та пенсіонери-чорнобильці 1, 2, 3 категорій Маневського, Любешівського, Камінь-Каширського районів, що проживають на території радіоактивного забруднення у зоні гарантованого добровільного відселення та у 30-кілометровій зоні Рівненської АЕС, вимагаємо від Вас, пане Президенте, виплату Пенсійним фондом України відсуджених за рішеннями районних судів коштів, рішення з виплати яких призупинено з вересня 2011 року. А це десятки мільйонів гривень.

Відділеннями Пенсійного фонду України здійснено перерахунок

державної пенсії 1 і 2 категоріям населення, додаткової пенсії за шкоду, заподіяну здоров'ю, в розмірі 25, 50, 75 і 100 відсотків мінімальної пенсії за віком на підставі статей 50, 51, 53, 54, 67, 71 Закону України «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи» та виплат до пенсії згідно зі ст. 28 ч. 1 та ст. 4 ч. III Закону України «Про прожитковий мінімум».

Районні відділення Пенсійного фонду України дають відписки про те, що виплати припинено у зв'язку з відсутністю фінансування з Державного бюджету. То як же

було складено Державний бюджет України? На вісім місяців 2011 року у Держбюджеті кошти на виплату за судовими рішеннями були передбачені, а за чотири місяці 2011 року і дев'ять місяців 2012-го пенсіонери наших районів не отримали жодної копійки, пане Президенте!

Пане Президенте, Ви є гарантом Конституції України, про що присягалися в Біблії. Може, Ви не знаєте реального стану речей у наших чорнобильських районах із заборгованості Кабінету Міністрів перед пенсіонерами, про те, що відмінені чинні нормативи Конституції? Адже у статті 24 Основного закону чітко написано: «Рішення судів мають виконуватися іменем України і на всій території України».

Ми переконані, що наші гроші пішли на вибори, а тому, керуючись статтями 5, 69 Конституції України, вимагаємо:

— негайно відмінити всі нормативні акти, котрі порушують наші соціально-економічні права та свободи;

— особисто контролювати виконання судових рішень.

Ви давали обіцянку дорожити почуттями кожного українця, нести відповідальність перед народом, бути чесним перед Богом, самим собою та людьми.

Ми народ, а не «бидло», і ми не дозволимо, щоб нами нехтували і порушували наші конституційні права і свободи. У разі невиконання наших вимог ми будемо змушені вживати більш радикальні заходи.

Підписалися 82 особи